

Viết Báo 2009/02/10

...819 triệu 100 còn lại 827...

Cách đây 3 tuần Hội Viên Mỹ bị quy định luật kích động kinh tế hết sức quy mô vĩ đại. Xếp x 819 tỷ đô. Quá vĩ đại nên bị phe bảo thủ - 177 Cộng Hoà và 11 Dân Chủ - bị phiêu chuồng. Chôn giấu trong luật là cả trăm tỷ bạc k'o bánh v' v'n do các Dân Bị u Dân Chủ cài vào. Mục đích thực của nó là l' y đ' m đ' chu' n b' cho cu' c b' u c' năm 2010. Mục tiêu dài hạn là để thúc thì các chu' ng trình xã h' i c' a phe c' p ti' n, phe t' .

Không một Dân Bị u Cộng Hoà nào chấp thu' n. M' i m' t Dân Bị u Dân Chủ cũng chu' ng luôn. Nh' ng dù sao thì cũng đ' t' c s' v' t' qua đ' c c' i H' Vi' n.

Sau khi H' Vi' n chấp thu' n, d' lu' t đ' c đ' a qua Th' ng Vi' n đ' thông qua tr' c khi T' ng Th' ng ký phê chu' n, và thành lu' t.

Th' ng Vi' n h' p liên t' c trong h' n hai tu' n qua đ' bàn th' o nh' ng g' p chu' ng đ' i m' nh t' phía b' o th' , cũng không khác gì khi còn H' Vi' n. Lý do chính cũng t' ng t' : chu' ng trình quá vĩ đại. C' n ph' i xén b' t r' t nhi' u vì Nhà N' c, th' c t' mà nói, không có đ' ti' n.

Sau khi c' c' g' n 20 ngày, Th' ng Vi' n đ' ng ý c' t b' t hàng loạt chu' ng trình rõ ràng không có tác đ' ng gì v' s' n xu' t hay t' o công ăn vi' c làm. T' c là chu' ng kích đ' ng kinh t' gì h' t r' o. Th' ng Vi' n c' t b' t h' n 100 tỷ đô.

N' u quý v' đ' c gi' h' i nh' có đi h' c ti' u h' c thì ch' c ch' n s' nghĩ ngay là bây gi' Ch' ng Trình Kích Đ' ng Kinh T' t' 819 tỷ đã gi' m m' t trăm, thì ch' còn x' p x' h' n 700 tỷ .

Nh' ng không, đó là toán h' c s' đ' ng. Toán h' c cao c' p c' a Qu' c H' i M' h' i khác. Sau khi

Phép Lũy Thừa Trong Quốc Hội Mỹ

Tên: Vũ Linh

Thị trấn: Hai, 16 Tháng 2 Năm 2009 02:16

Cộng dân số 100 triệu, Tổng thống Việt Nam đưa ra một chương trình mới, tổng cộng là 827 triệu.

Nói cách khác, công thức của Quốc Hội Mỹ như sau :

819 triệu 100 còn lại 827 !!!

Tại sao có chuyển phép lũy thừa vậy ?

Thực ra chương có phép lũy thừa gì. Chương qua chương là một ông bà nghênh sĩ cộng tất các chương trình của các ông Dân Biểu vô cùng là vô cùng, thay vào đó hàng loạt chương trình mới của các ông bà viên trên !

Theo đúng luật lệ nước Cộng Hòa, một đạo luật phải được các Hội Viên Liên bang Việt Nam thông qua, rồi mới được đưa qua Tổng thống phê chuẩn. Có nghĩa là bây giờ chương trình của Tổng thống Việt Nam được các chương Việt Nam thông qua sẽ là được chuyển qua Hội Viên biểu quyết nữa. Có nghĩa là sẽ còn cãi nhau tiếp. Đó là chưa nói đến chuyển Tổng thống có thể bác bỏ và đạo luật sẽ là được gửi trở về cho các 2 Viên để tranh cãi và biểu quyết tiếp tục.

TT Obama đã nhúng tay lên truyền hình báo động việc phát động Chương trình Kích Động Kinh Tế là chuyển các kế hoạch công cộng, nhất là sau khi gần 600 người mất job trong tháng Giêng qua. Không thể trì hoãn được nữa.

Có lẽ chương trình này các kế hoạch công cộng thật, nhưng chương là kế hoạch trên phương diện kinh tế thôi. Với một ông bà chính trị gia ở Quốc Hội thì dù sao, nhưng quy định của các tri thức pháp lý và cái gì dân chúng của họ quan trọng hơn nhiều. Do đó, họ vẫn không thể đi đến thỏa thuận đạo luật được thông qua.

Trên căn bản, Chương trình Kích Động Kinh Tế có 2 phần.

Phân loại các kế hoạch và dự án trong Chương Trình Kích Động Kinh Tế có tính cách "vĩ mô" (hay "điều kiện" là chúng ta dùng ngày xưa), liên quan đến chính sách kinh tế và tài chính của các nước. Phân loại, không nhầm, là các dự án như có tính cách địa phương, các bộ do các viên dân cử cài vào vì quy định của pháp luật hay cá nhân. Như ông Chương Trình Vi mô cài vào dự luật của Chương Trình Vi mô vài chục triệu tỉ nhân tu bổ, chỉnh trang phi trường Las Vegas trong tiểu bang Nevada của ông.

Như đã có đề cập qua trong bài viết trước, có 2 lý do chính khiến chương trình bị chúng tôi. Thứ nhất là quá tốn kém, không ai biết nó tốn bao nhiêu ra để chi trả. Thứ hai là chương trình mang quá nhiều dự án như một phần của các mục tiêu xã hội chính trị không liên quan gì đến chuyển đổi kích động sản xuất và tiêu dùng vì lợi ích.

Đó là hai lý do "vĩ mô" cần được vi mô thông qua dự luật.

Nhưng còn một cần được không kém quan trọng là việc mua bán điều kiện các dự án giữa các viên dân cử.

Hai viên một hai tuấn đi đến tho thu của các Dân Biểu. Chương Trình Vi mô cũng một hai tuấn đi đến tho thu của các nghị sĩ. Bây giờ, chúng ta biết số một bao nhiêu tuấn nộp để các Dân Biểu tho thu với các nghị sĩ. Và bao nhiêu tuấn nộp để hành pháp tho thu với lập pháp. Trò chơi chính trị tiếp tục kéo dài tuấn này qua tháng khác trong khi thiên hạ tiếp tục một việc ngày này qua ngày khác

Không sao cả. Có gì thì cứ đi lên đầu ông Bush thôi. Như là bây giờ ông không còn phát ngôn viên nào để phân trần gì thích nữa. Khi ta nhìn thấy Chương Trình Vi mô có thể bắt hai một trăm tỉ đô dự án này nọ, thì ta có thể đoán rằng viên còn cả trăm tỉ đô khác có thể bắt bớ được.

Còn quan trọng thông CNN đã kể m kê s số chúng hai hai chục dự án của Hai Viên bị Chương Trình Vi mô bắt bớ, quý vị đọc gì có hứng thú có thể xem qua :

<http://www.cnn.com/2009/POLITICS/02/07/stimulus.cuts/index.html>

Có nhiều chương trình đã được đưa ra vì mục đích xã hội không liên hệ xa gần gì đến chuyển kinh tế như đã có đề cập trong bài trước. Như các chương trình chuyển nhượng (income-transfer) để tăng tỉ lệ tham gia, tỉ lệ Medicaid, Medicare, Housing ...

Cũng có những chương trình, dự án hết sức lớn, ví dụ như dự án 120 triệu mua máy cắt đá vùng Bắc Carolina, 150 triệu sơn quét mặt mang bảo tàng viện Smithsonian, 50 triệu cho việc nuôi cá (aquaculture) ...

Ngoài ra cũng có vô vàn các dự án mà chúng ta hiểu là dự án gì ngoài trừ các vấn đề dân cư đã được xem xét. Như 100 triệu cho khoa học (sciences), 50 triệu bảo tồn lịch sử (historic preservation), 300 triệu cho chương trình BYRNE (Byrne program ?), 100 triệu cho chương trình dinh dưỡng cho trẻ em (school nutrition) ...

Một số chương trình khác chúng ta liên hệ gì đến kích động kinh tế cũng được các Dân Biểu khi đi da màu cài vào như hai tờ tiền để nhấc chương trình (neighborhood stabilization - ta cũng phải hiểu tờ "neighborhood" thường dùng để chỉ những khu chung cư trong các thành phố lớn, đa số là các khu dân thiểu số), hơn một tỷ cho chương trình bao cấp thuê nhà (Project 8 Housing), 300 triệu sơn quét trang cây các nhà tù, 100 triệu mua "áo mưa" và thu mua gạo để phát cho "dân nghèo", các chương trình ưu tiên học bổng và giáo dục các cô các bà và chuyển nhượng gạo, đồ ăn, và tiền mua thuốc, mua sữa cho các cô đơn thân mà có con - single mothers ...

Trong cuộc đấu tranh giữa các phe, bên Dân Chủ gọi chương trình này là Chương Trình Kích Động Kinh Tế (stimulus plan). Bên Cộng Hoà gọi là chương trình Chi Tiêu (Spending Plan).

Trong một bài diễn văn được truyền tải tới Dân Chủ, TT Obama chỉ nói về phe Cộng Hoà, đặt câu hỏi về chương trình kích động nào mà lại không phải chi tiêu tiền, và các phòng họp lớn tiếng cười và vỗ tay hoan nghênh. Có lẽ TT Obama và mấy ông chính trị gia không phải là chuyên gia kinh tế nên không nhìn thấy rõ sự khác biệt giữa kích động và chi tiêu.

Đi cùng thì kích động kinh tế bắt buộc phải có chi tiêu dĩ nhiên. Nhưng nếu ta chỉ ra một động và số xu hướng được có 40 xu hướng hơn thì ai cũng có thể hiểu được đó là chương trình chi tiêu chi tiêu kích động gì hết. Chỉ khi nào ta tiêu một động thì có thể số xu hướng hơn một

đồng thì mỗi có thể nói đến tác động kích động kinh tế được.

Một ví dụ hiển nhiên : 300 triệu u sẽ quét và trồng cây cỏ trong các nhà tù thì sẽ xuất được gì ?
Kích động kinh tế như nào ?

Hay tăng tiền thuế thì giúp như thế nào với việc tạo công ăn việc làm ?

Giới nghiên cứu kinh tế nghiêm túc là trước mắt, chương trình đó chỉ khuyến khích những người nào cũng không đi làm nay đi xếp hàng khai báo thuế thì ăn tiền thuế, và nhiều người có thể tìm ra việc mà họ không bỏ so với tiền thuế nên vẫn khai thuế thì nghĩ cho họ. Kết quả là dân chúng càng thất vọng vì sẽ người khai báo thuế thì tăng thuế thì sau khi tiền thuế được gia tăng hay thuế gián tiếp thuế kéo dài ?

Như đã bàn qua, không ai cãi được đây là một chương trình có thể có lợi ích và cần thiết trên phương diện xã hội, được biết là trong thời buổi thuế thì nghĩ tràn lan này. Nhưng cũng không thể vì vậy mà gọi đó là Chương Trình Kích Động Kinh Tế, tạo công ăn việc làm cho thiên hạ. Chương trình này là chương trình không có liên hệ gì đến kích động kinh tế hay tạo công ăn việc làm, mà trái lại gọi như có thể nói đây là chương trình khuyến khích thiên hạ nghĩ làm nhiều hơn là đi làm.

Hay cấp tiền cho các cô không cần mua tã cho con thì sẽ giúp với đến sản xuất như thế nào - không khuyến khích sản xuất thêm tí nhau một cách vô trách nhiệm để chúng ta cùng nuôi ?

Vấn đề đặt ra ở đây là Nhà Nước Mới chỉ xếp xếp một ngàn tỷ đô sẽ sản xuất được bao nhiêu ngàn tỷ khác, hay chỉ là nước lũ ra sông để rồi vài tháng nữa, chúng ta lại sẽ thấy một Chương Trình Kích Động Kinh Tế mới đòi hỏi thêm vài trăm hay vài ngàn tỷ nữa. Đó là câu hỏi về ngân sách.

Còn vấn đề khác ?

Trong khi TT Obama hô hoán số tiền thất và khoản cấp a kế hoạch cứu nguy kinh tế, thì Văn Phòng Ngân Sách Quốc Hội (Congressional Budget Office), một cơ quan trung lập không phe đảng với Dân Chủ hay Cộng Hoà gì hết, đã nhận định kế hoạch này có thể có lợi ngắn hạn trong việc tạo công ăn việc làm trong vòng 2 năm tới, nhưng về lâu về dài, thì sẽ tai hại cho kinh tế Mỹ nói chung.

Lý do chính là số tiền quá lớn này sẽ chỉ có thể được tài trợ bằng nợ của Nhà Nước. Văn Phòng này ước tính gần một ngàn tỷ tiền cứu nguy này sẽ đòi hỏi kho quỹ 300 tỷ tiền lãi. Vốn chi là kho quỹ 1300 tỷ. Trang trại số nợ vĩ đại này sẽ làm cho tổng số nợ liên bang của nước ngày càng suy sụp trong nhiều năm tới.

Chỉ biết có phải trùng hợp hay không, nhưng tám năm nữa thì chắc chắn TT Obama đã không còn làm Tổng Thống nữa rồi, nói chi đến nhiều năm.

Nói đến một ngàn tỷ, có lẽ ít người mong tưởng được số tiền này.

Đây là hai thí dụ "vui" :

- Nếu có quý vị nào rảnh rang, ngồi trước một ngàn tỷ tờ giấy một đô và đếm thật nhanh từng tờ một - một giây đếm hai tờ - thì phải biết đâu đếm không ngừng từng ngày nhân loại mới xuất hiện trên trái đất, cách đây hơn 30 ngàn năm, cho đến giờ, mới xong.

- Nếu quý vị nào có may mắn được biết, tiền tờ trên trái đất xuống liên tục, có thể ngồi không xài một ngày một triệu đô, Vàng Mới Ngày 1 Triệu, và tiêu xài như vậy từ ngày Chúa Giê-Xu ra đời đến giờ, thì mới chắc chắn có hơn 730 tỷ thôi, chưa tới một ngàn tỷ.

Dân bình thường chúng ta không có cách nào xài nổi một ngàn tỷ, nhưng TT Obama có thể xài 1 ngàn tỷ trong vòng 2 năm tới thôi.

Công bằng mà nói, Chắc hẳn rằng Kinh Tế đang được bàn thảo này không phải của TT Obama mà là chương trình của Quốc Hội Mỹ. Các ông bà Dân Biểu như sĩ. TT Obama chỉ kêu gọi quý vị nên sớm thoát thuế và hoàn tất một kế hoạch để ông ký thôi. Nhưng dù sao thì chương trình này cũng được ông khuyến khích, và một khi thành luật, cũng sẽ là quy tắc định đầu tiên mang đầu của Obama.

Dĩ luật t c u nguy kinh t đã đ c H Vi n thông qua. Tuy toàn th kh i C ng Hoà không có ng i nào b phi u thu n, khi n cho thông đ p hoà h p l ng đ ng c a TT Obama b s t m ng, nh ng dù sao thì cũng đã qua.

Bây gi t i Th ng Vi n, tình tr ng khó khăn h n vì phe Dân Ch c n t i 60 phi u trong khi hi n nay h ch có đ c 55 Th ng Ngh Sĩ (m t gh ngh sĩ c a Minnesota ch a đ m phi u xong, và ngh sĩ Ted Kennedy đang đau). C ng v i 2 ngh sĩ trên nguyên t c đ c l p, nh ng th c t là phe Dân Ch . V ch i bây gi có đ c 57 phi u. H đang ve vãn 3 ngh sĩ C ng Hoà đ hy v ng có 60 phi u h u thông qua dĩ luật. Con số 60 là túc số c n thi t đ tránh th t c "filibuster", là nói dai đ câu gi trong Th ng Vi n h u không ai có th đàm phán gì v dĩ luật này n a !

Có nhi u hy v ng h ki m đ c ba phi u đó : hai phi u c a hai bà ngh sĩ c a ti u bang Maine và m t phi u c a m t ông ngh sĩ Pennsylvania . Có nghĩa là trong 519 v Dân Bi u và Th ng Ngh Sĩ C ng Hoà, ch có 3 ng i ch p thu n dĩ luật t c u nguy kinh t . Dù v y, TT Obama v n ch a yên tâm, ông lên máy bay đi ... tranh c .

Obama m ch i n dĩ ch nói chuy n th ng v i truy n thông và công chúng t i hai n i có t l th t nghi p n ng đ gi i thích là ph i mau chóng thông qua k ho ch kích thích. Tr c đó, ông đ kích phe C ng Hoà v i hai l p lu n h t còn tinh th n h p tác l ng đ ng : 1) chúng tôi đã th ng c nên có quy n dĩ a ra luật, 2) nh ng gi i pháp C ng Hoà đ ngh đ u đã th t b i trong quá kh nên không th áp đ ng l i !

Gi i truy n thông c p ti n nh t lo t hùa theo dĩ l i cho phe C ng Hoà c tình rắm r p nghe l nh c p lãnh đ o đ ng đ phá đám, ch ng đ i Obama.

L p lu n này không có gì đáng ng c nhiên, ch đáng ghi nh n đ dĩ m khi tr c, dĩ i th i TT Bush, khi kh i dân c Dân Ch b phi u ch ng Bush thì đó là l i c a T ng Th ng đã dĩ a ra đ ngh quá qu t không ch p nh n dĩ c. Bây gi khi kh i C ng Hoà ch ng TT Obama thì không còn là l i c a T ng Th ng n a mà là l i c a kh i dân c C ng Hoà phá đám. Tr c sau gì thì cũng v n là l i ... C ng Hoà thôi. Chính tr mà !

Tình hình kinh t hi n nay c a M đang trong giai đo n khó khăn. Nhà N c M b t bu c ph i có bi n pháp c u nguy. Ng i không, không làm gì có th dĩ a dĩ n dĩ i ho ng n h n và dài h n

và nhất là chúng tôi cũng chính quy định không quan tâm gì đến số lượng của người dân. Đó là điều mà mọi người đều có thể đồng ý. Nhưng vấn đề là chúng ta nên có cách nào ?

Tung tiền ra tu bổ viên ngọc, trồng cây trong nhà tù, phát thuốc mua sắm cho các cô không chúng mà có con ? Hay là gia tăng số xuất t nhân qua việc giảm thuế cho người đầu tư, các thành gia, kinh gia, khi nào tin tưởng vào tri thức và có lợi cao hơn mà mình hằng mong và tạo công ăn việc làm ?

Nói đến giảm thuế như vậy thì Đảng Dân Chủ gây náo loạn, báo rằng đó là Cộng Hoà cần đòi giảm thuế cho bọn nhà giàu, và nhiều người vô tâm vẫn tin như vậy. Tuy nhiên, trong kinh tế thị trường, phe Dân Chủ có chúng tôi tinh thần hoà giải lẫn nhau để cùng nhau giảm thuế cho... người xuất phim như Hollywood, thành phố tri thức phú quý chi tiền cho Đảng Dân Chủ ! Bên Cộng Hoà làm sao vượt được lý luận này nên càng báo giải trí thực và nghề sĩ mạng cho tôi tôi, trong khi kinh tế vẫn tồn tại !